यु० कां० भूतलेत्रसप्तस्य स्नस्तगात्रस्येव मुहुर्मुहुःकंपमानस्य हृदयममुं सोच्छ्वासमाख्याति ॥ २० ॥ २८ ॥ २९ ॥ योसीजांबवता तेकथितस्तमीषधपर्वतंगत्वा तस्य दक्षिणशिख यु०कां ० भू रेजातामोषधीमानय ॥ ३० ॥ सावर्ण्यकरणीं पूर्ववर्णसमानवर्णकरणीं ॥ ३१ ॥ अज्ञानंस्तामोषधीरिति ॥ पूर्वदृष्टानामप्यपरिचये पुराणांतरोक्तकालने मियुद्धकृतचित्तचां व वल्यंहेतुरितिबोध्यं ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ अस्मिस्तुशिखरेइति ॥ अस्मिन्नेवशिखरेजातां तामोषधीं प्रतर्केणावगच्छामि ॥ हियतः सुषेणएवमेवंलक्षणशिखरेतामब्रवीत् किल्लामान्यम् स्वर्णस्व स्वर्णस्व स्वरंगित्रकेषमान्यम् स्वरंगित्रकेषमान्यम्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्रकेषम्यस्वरकेषमान्यस्वरकेषम्यस्वरंगित्रकेषमान्यस्वरंगित्य विषादंमारुथावीरसप्राणोयमरिंदम॥ आख्यातितुप्रसुप्तस्यस्रस्तगात्रस्यभूतले॥२०॥ सोच्छासं हदयंवीरकंपमानं मुद्रमुद्धः॥ए वमुक्कामहाप्राज्ञःसुषेणोराघवंवचः॥ २८॥ समीपस्यमुवाचेदंहनूमंतंमहाकपि ॥ सोम्यशोघमितोगत्वापर्वतंहिमहाद्यं॥ २९॥ पूर्वेतुकथितोयोसोवीरजांबवतातव॥ दक्षिणेशिखरेजातांमहोषधिमिहानय॥ ३०॥ विश्ख्यकरणींनाम्नासावण्यंकरणींतथा॥ सं जीवकरणींवीरसंधानींचमहोषधीं॥ ३ ३॥ संजीवनार्थेवीरस्यलक्ष्मणस्यत्वमानय॥ इत्येवमुक्तोहनुमान्गत्वाचेोषधिपर्वतं॥ चिंता मभ्यगमच्छ्रीमानजानंस्तामहोषधीः॥३२॥तस्यबुद्धिःसमुखन्नामारुतेरिमतोजसः॥इदमेवगमिष्यामिगृहीत्वाशिखरंगिरेः॥३३॥ अस्मिस्तिशिखरेजातामेोषधींतांसुखावहां॥ प्रतर्केणावगच्छामिसुषेणोत्येवमत्रवीत्॥ ३४॥ अगृद्ययदिगच्छामिविश्लयकरणी महं॥कालात्ययेनदोषःस्याद्देक्कव्यंचमहद्भवेत्॥ ३५॥ इतिसंचित्यह्नुमान्गत्वाक्षिप्रमहाबलः॥ आसाद्यपर्वतश्रेष्ठंत्रिःप्रकंप्यगिरे श्रेष्ठंत्रिःप्रकंप्यगिरे ॥ ३४ ॥ अग्रह्मेति ॥ अत्र स्तटं॥ ३५॥फुछनानातरुगणंसमुत्पाट्यमहाबलः॥ गृहीत्वाहरिशार्दूलोहस्ताभ्यांसमतोलयत्॥ ३७॥ शिखरेऽस्तीत्येतावन्मात्रमेवजानामि ॥ इयंविशल्यकरणीतिविशिष्यनजानामि अनुभवाभावात् ॥ अतस्तांविशल्यकरणीं सक्ष्मणस्य सप्राणत्वादवश्यमपेक्षितां यय 📆

SHESHESHESHESHESHESH